धावम् २, } धावम् २, } दुधूषम् २, } दोधूयम् २ ; }
धुत्वा २, } धावयित्वा २, } दुधूषित्वा २, } दोधूयित्वा २. }

(904) "धुर्वी हिंसार्थः" (I-भ्वादिः-573. अक. सेट्. पर.)

धूर्वकः-र्विका, धूर्वकः-र्विका, दुधूर्विषकः-षिका, दोधूर्वकः-र्विका ; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिकतूर्वतिवत् (756) ज्ञेयानि। [1]धूः-धुरौ-धुरः। [2]धूर्तः। [A]धूर्वितुम्।

(905) "धू विधूनने" (VI-तुदादिः-1398. सक. सेट्. पर.) कुटादिः।

'धूनयति धवति धवते, धुनोति धुनुते धुनाति च धुनीते।
धूनोति धूनुते स्युः पदानि कम्पे, विधूनने धुवति॥' (श्लो. 26) इति देवः।
धावकः-विका, धावकः-विका, दुधूषकः-षिका, दोधूयकः-यिका ; धुविता-त्री, इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि तौदादिककुवतिवत् (238) ज्ञेयानि। धुवन्-ती, [ण्यन्तात् शतैव—[3]धावयन्-न्ती,] [4]धुवनः, [5]धुवित्रम्, [6]धुवकः-धुवका, [B]धूतः इति रूपाण्यस्य भवन्ति, इति विशेषः।

---

1. 'भ्राजभासधुर्वि—' (3-2-177) इत्यादिना ताच्छीलिके क्विप्प्रत्यये, 'राल्लोपः' (6-4-21) इति वकारलोपे, 'र्वोरुपधाया दीर्घ इकः' (8-2-67) इति दीर्घे च रूपम्।
2. औणादिके [द. उ. 6.7] तन्प्रत्यये उकारदीर्घे 'लोपो व्योः—' (6-1-66) इति वकारलोपे च रूपम्। धूर्तः=शठः।
3. 'निगरणचलनार्थेभ्यः—' (1-3-87) इति ण्यन्तान्नित्यं शतैव।
4. 'चलनशब्दार्थादकर्मकात्—' (3-2-148) इति ताच्छीलिको युच्। अकर्मकत्वमस्य धातोर्विवक्षायां भवति।
5. 'अर्तिलूधूसूखनसहचर इत्रः' (3-2-184) इति करणे इत्रप्रत्ययः। इत्रप्रत्ययस्य ञ्द्वद्भावेन गुणनिषेधात्, उवङादेशे धुवित्रम् इति भवति। केचित्तु गुणे धवित्रमित्युदाहरन्ति। 'प्राणा वै धवित्राणि' इति प्रयोगे छान्दसत्वाद् गुणः इति हरदत्तः।
6. 'आशिषि च' (3-1-150) इति वुन्। क्षिपकादिषु (वा. 7-3-45) पाठात् धुवका इत्यत्र 'प्रत्ययस्थात्—' (7-3-44) इति इत्वं न।

A. 'दुदूर्विधून् धूर्वितुमेव गूर्वणं मूर्वन्तमापूर्वितपर्वताध्वरम्॥' धा. का 1-73.

B. 'नूत्या किं भयधूतविद्रुतगुवल्लोकं तदा तद्धुव-
त्कोदण्डं कुवमानमैक्षि दलितं भोजेश्वराकूतवत्॥' धा. का. 2.82.